

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: For al den Deel, som Gud har gjort

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "For al den Deel, som Gud har gjort", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid63709/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 8 Som aldrig saa lang er Dag i Nord,
Det mørknes jo dog omsider,
Saa haver det sig og trindt paa Jord,
Med blomstrende Aar og Tider,
Men sødest klinger dog Livets Ord,
Naar det imod Aften lider!
- 9 Som Guld er den aarle Morgen-Stund,
Naar Dagen opstaaer af Døde,
Dog kysser os og med Guld i Mund
Den hellige Aften-Røde,
Da smelter og Malm i Hjerte-Grund.
Saa blegnede Kinder glødel!
- 10 Saa reise vi til vort Fædreland,
Der ligger ei Dag i Dvale,
Der stander en Borg saa prud og grand,
Med Throner og gyldne Sale,
Saa frydelig der i Livets Land
Med Venner om Død vi tale!

No. 17. *)

- 1 For al den Deel, som Gud har gjort,
Op, Sjæl, Ham at lovsjunge!
Thi Alt hvad Han har skabt er stort,
Og mindst er ei din Tunge!
- 2 Gik alle Konger end paa Rad,
Med Pral, i Glands og Vælde,
De satte dog ei mindste Blad
Paa Rose eller Nælde;
- 3 I Tusind-Tal vor Skabers Haand
Dog skænker alle Dage
Hver Blomst saa favert Klædebon,
At Konger fik ei Mage!

*) En Omarbejdelse af Brorsons: »Op al den Ting som Gud har gjort».

- 4 Al Verden ei den Viisdom har
Fuldklart ikkun at tale,
Om mindste Kryb, som Jorden bar
Paa Bjerge og i Dale;
- 5 Hvad skal vi sige, naar vi see
Guds Mester-Værk paa Jorden:
See Kvinden græde, Barnet lee,
Og høre Tungens Torden!
- 6 Hvad skal vi sige om den Jord,
Som Himlens Herre ligner,
Som fører stolt det store Ord,
Forbander og velsigner!
- 7 Hvad skal vi sige om de Smaa,
Som bygge Babels-Taarne,
Som, skjøndt de til Hans Knæ ei naae,
Tør trodse den Eenbaarne!
- 8 Bryd ud, min Sjæl! o Rigdoms Dyb
Paa Viisdom, Magt og Naade!
I Aanders Kreds er jeg et Kryb,
Mig selv er jeg en Gaade!
- 9 Og tak saa Ham, som du kan bedst,
Den Drot i Himmel-Sale,
Der vilde som en fremmed Giæst
Til Jorderig neddale!
- 10 Guds egen Søn, o glem det ei!
Sank til de Dødes Rige,
Kun for at du paa Livets Vei
Til Lysets Hjem kan stige!

- 11 O priis din Fader! Søn af Muld!
Han skabde Nyt paa Jorden:
Et *Himmerig*, hvor høitidsfuld
Kun ruller Lovens Torden!
- 12 O kald dig stolt, trods Verdens Spot,
En Borger i Guds Rige!
Lovsyng med Fryd Dets milde Drot
Som Gud sin Faders Lige!
- 13 Lovsyng det *Naavn*, Ham Fader gav,
Langt over alle Navne,
Som over Hav og Bjerg og Dal
Kom og til Danske Havne!
- 14 Lovsyng det Navn, hvori hvert Knæ
For Sønnen sig skal bøie,
Det Navn, hver Fugl paa Livets Træ
Skal jublende ophøie!
- 15 Lovsyng det Navn, Guds Almagts Haand
Har straalende forklaret,
Hvis Dyder *Kiærlighedens Aand*
I Daad har aabenbare!
- 16 O hør, hvor Folk og Tunge-Maal
Det *Frelser-Naavn* lovsjunge!
Ja, hør Dets Priis fra Blok og Baal,
Fra piinte Vidners Tunge!
- 17 Ja, hør den Lov-Sang, der alt naaer
Fra Hav til Hav paa Jorden,
Og toned over tusind Aar
Paa Daners Mark i Norden!

- 18 Syng høit i Sky, at for det Navn,
Som Snekken bar saa vide,
Maa tones Flag i hver en Stavn,
Som skal lykkelig skride!
- 19 Udraab det frit om hver en Stavn,
Hvor stottelig den bygges,
Er *Jesus* glemt, til Himlens Havn
Dens Færd kan aldrig lykkes!
- 20 Læg i dit Kvad et nyt Beviis
Til Fædres Høitids-Sange,
Som vidne høit, at *Jesu* Priis
Slog Rod i *Dane-Vange!*
- 21 Ja, i vor gamle Psalme-Bog,
Som paa hver Baad og Snekke,
Med Korset vaied Dannebrog,
Trods Fiendens Odd og Egge!
- 22 Saa vaie Den i tusind Aar,
Om Verden staaer saa længe,
Mens Nattergal i Lunden slaar,
Kiærminden groer i Enge!

No. 18.

Mel. Nu nærmer sig vor Pindsefest.

- 1 Oprundet er vor Jubel-Fest,
Gud Heilig-Aand! vær du vor Gæst,
Saa Bod vi faae for alle Savn
Og leve høit i *Jesu* Navn!
- 2 Din Guddom er os velbekjendt,
Thi til vor Trøst er du udsendt,
Som Livets Lys og Ordets Tolk,
At saliggjøre Herrens Folk!